

SIBERISCHE TALING OP HET SOERENDONKS GOOR

Op 13 oktober 1991 was ik met Chris van Turnhout en Frank Willems aan het vogelen bij het Soerendonks Goor. Er zaten nogal wat eenden op het Goor. Toen we die met de telescoop eens wat beter bekeken, ontdekten we behalve twee Zomertalingen ook nog een grote taling met een verticale donkere oogstreep: ongeveer zoals de "baardstreep" van een Slechtvalk. Nadat ik en Frank de vogel even hadden bekeken, vlogen alle eenden op omdat een paartje Blauwe Kiekendieven fanatiek boven het Goor aan het jagen was. Hierna konden we de taling niet meer terugvinden.

Het was een vrouwtje of een on-volwassen vogel, maar volgens de Tirions vogelgids die we bij hadden, zou een adult vrouwtje Siberische Taling naast een verticale oogstreep ook altijd een duidelijke witte vlek bij de snavel moeten hebben, als een mannetje Brilduiker. Deze hadden we niet gezien, en dus bleef de determinatie onzeker.

Zaterdag 19 oktober belde Frank mij echter op en vertelde dat hij de vogel op woensdag 16 oktober weer teruggevonden had. Doordat er toen op het Soerendonks Goor gejaagd (!) werd, had hij de vogel maar enkele seconden kunnen bekijken. Intussen was ik ervan overtuigd dat de vogel zeker geen Winter- of Zomertaling was, en ik waarschuwde alsnog enkele mensen.

Maandag 21 oktober kon de vogel door Pierre van de Wielen en Wil Beeren echter niet meer teruggevonden worden; er was dat weekend veel doortrek van eenden geweest, en ook latere bezoeken leverden niets op. Wel werd er die maandag door Pierre en Wil een mogelijke Blauwvleugeltaling ontdekt. De vogel werd echter niet in de vlucht gezien en de determinatie was daardoor niet voor 100% zeker.

Beschrijving van de Siberische Taling (13 oktober):

- Formaat: duidelijk groter en minder slank dan Winter- en Zomertaling. Lag ook hoger op het water. In de literatuur worden de volgende maten opgegeven: Wintertaling 36 cm, Zomertaling 38 cm, Siberische Taling 40-42 cm.
- Snavel: groter en langer dan Winter- en Zomertaling. Geheel donkergrijs, zonder lichtere basis.
- Verticale oogstreep: als adult vrouwtje in Tirions vogelgids.
- Borst: duidelijk grover gevlekt dan Winter- en Zomertaling.
- Oogstreep en wenkbrauwstreep niet opvallend anders dan Wintertaling.
- Geen witte buitenste onderstaartdekveren als Wintertaling.

Bij naspeuringen in de literatuur vond ik in "Wildfowl" een plaatje en beschrijving van een juveniele Siberische Taling en tevens van een adult mannetje in eclipskleed. Dit wierp een geheel nieuw licht op de vogel die we op het Soerendonks Goor gezien hadden.

Juveniele Siberische Talingen blijken namelijk geen duidelijke koptekening te hebben: geen witte vlek bij de snavel, maar ook geen donkere verticale oogstreep. Tevens bleek dat de verticale oogstreep bij adulte vrouwtjes een zeer variabel kenmerk is; dit in tegenstelling tot de witte vlek bij de snavel, die altijd aanwezig zou moeten zijn. Deze streep vormt een afspiegeling van de zeer opvallende koptekening van het mannetje in zomerkleed. In eclipskleed lijkt het mannetje op het vrouwtje, maar de witte vlek bij de snavel ontbreekt en tevens is het mannetje dan wat roodbruiner van kleur.

Waarschijnlijk is de Siberische Taling die wij gezien hebben een onvolwassen vogel geweest, die door rui al enkele adulte kenmerken begon te krijgen, zoals een verticale oogstreep. Het zou echter ook een ruiende volwassen vogel kunnen zijn. Het is overigens niet zeker dat de vogel van wilde origine was. Wilde Siberische Talingen blijken echter geneigd te zijn vrij veel rond te zwerven, met name de jonge vogels, en de soort behoort tot de officiële Nederlandse vogellijst.

BRAM AARTS

EN WIJ MAAR TELLEN!

Op vrijdag 27 december 1991 reed ik over de Groote Heide. Mijn aandacht werd al snel getrokken door twee heerschappen die met veel kabaal achter een Zwarte Kraai aan het rennen waren. Vreemd, dacht ik, want die piet vliegt toch gewoon weg. Maar dat was dus ook de bedoeling.

Boven de kraai vloog namelijk a female peregrine (een vrouwtje Slechtvalk, red.) Zodra de kraai uit de dekking was, dook de valk er vol bovenop. Het arme beest had geen schijn van kans. De mannen renden naar de vogels, die intussen geland waren, en de Slechtvalk werd ontkoppeld van de kraai. Deze lieten ze gewoon liggen en Falco peregrinus werd beloond met een homp vlees. Intussen kwam een derde man aanlopen met een vrouwtje Havik op zijn arm.

Ook ik was naar hen toe gelopen, want die beesten wilde ik wel eens van dichtbij bekijken. Helaas was de pret van korte duur, want ze vertrokken al gauw naar een stuk heide waar ik niet mocht komen. Ik heb ze ook niet meer terug gezien. Een milieuvriendelijke kraaidestruktiemethode?

YVES MARTENS

POST UIT ENGELAND

Uit Engeland ontvingen we het volgende bericht:

Hoi vogelaars,

We hebben onze eigen jaarvergadering, hier in Dorset. Daar zijn we nooit eerder geweest. Het gaat erg goed, een beetje anders dan Polvocamp, maar zo is het! We hebben stukjes landschap gevonden, erg Brabants, met heide en moeras.

De vogeling in Engeland gaat, natuurlijk, langzaam in nummer en soort. In '91 hadden we 170 soorten en geen Buizerden sinds januari! Maar nu is het 1992 en het moet beter worden.

We missen jullie vriendschap, puzzeltjes en, ook, de lezing. Geen bonte avond, we betreuren dat; zeker geen uitsmijters rondom middernacht. Maar we missen de stampot meest van alles!

Het allerbeste voor 1992.

Houdoe,

JIM en SARA

